

مهران

مجتمع مهران

غار زینه‌گان

قلعه کنجام‌چم

امام‌زاده علی صالح

است. مهران با فاصله چند کیلومتری از نقطه صفر مرزی، ۱۵۷ کیلومتری بغداد و ۲۹۰ کیلومتری کربلا، نزدیک ترین مرز زمینی بین ایران و عراق است و محل تردد دهها هزار زائر عتبات عالیات که رونق بسیاری به این شهر داده‌اند. مهران از جمله شهرهایی بود که در زمان جنگ تحمیلی در خط مقدم بارها مورد هجوم دشمن قرار گرفت. این شهر چهار بار اشغال شد که هر بار توسط رزمندگان اسلام پس گرفته شد. مهران از سال ۱۳۶۹ تولیدی دوباره یافت و عملیات بازسازی آن با همت و مشارکت مردم آغاز شد و کلیه تأسیسات و امکانات زیر بنایی یک شهر زیبا و مدرن برای آن پیش بینی و اجرا شد. این شهر زیبا دروازه فعال و موفق جمهوری اسلامی با کشور عراق است و هر روز شاهد حضور انبوه زائرین عتبات عالیات است.

شهر مهران در زمینی بسیار حاصل خیز بنا شده است که تا پیش از سال ۱۳۰۹ «منصور آباد» نامیده می شد در زمان حکومت رضاخان با دستور یکجانشین کردن ایلات کوچ نشین و عشایر، مردم چهار ایل (زرکوش شکر، زرکوش عبده، صیفی و ملک خطاوی) در این زمین ها سکنا گزیدند و با تصویب فرهنگستان زبان فارسی، منصور آباد به مهران تغییر نام یافت. نژاد مردم این شهر کرد فیلی و زبان آن ها کردی است. از دیگر اقوام حاشیه مهران می توان از ایل شوهان نام برد شغل اغلب مردم کشاورزی و محصول آن ها گندم است. این شهر از دیرباز گذرگاه تاریخی مردمان دوسوی مرز بوده که حاصل آن پیوندها و نزدیکی فرهنگی و سرمایه گذاری های مشترک در منطقه